

beklager ogsaa jeg, at man ikke i det andet Ting har villet gaa ind paa „Fyn“s Udrustning til et Togt til Siam. Jeg tror, at det netop under de nuværende Forhold vilde have den allerstørste Betydning, om man havde kunnet sende dette Skib derud. Nu, da vore Handelsforbindelser i de østasiatiske Farvande ere komne til at spille en saa betydelig Rolle, synes det utvivlsomt, at det vilde have stor Betydning, om Skibet kunde være blevet sendt derud, og jeg finder, at der for Handelsstanden er skellig Grund til at beklage sig over, at Folketinget ikke har villet gaa ind derpaa.

Den højtærede Krigsministers Budget er som sædvanligt blevet beklippet og det efter mit Skøn paa en ganske uforstandig og utilbørlig Maade; navnlig paa det ekstraordinære Budget, jeg mener § 26 V, synes jeg ikke der er gjort endogsaa et blot nogenlunde Skel over for dette Ministerium. Det er ganske rigtigt, som den højtærede Minister sagde, at der i Aar er bevilget omtrent det samme som de tre foregaaende Aar, men man maa jo huske paa, at de tre foregaaende Aar er der aldeles ikke bevilget, hvad der er tilstrækkeligt for at holde vort Materiel i Orden og faa Ammunitionsforsyningen paa det Standpunkt, hvor den skulde være. Mig forekommer det, at det er noget af det ubesindigste, Lovgivningsmagten kan gøre, naar den ikke sørger for paa dette Hold at give saadanne Bevillinger, som ere rimelige og fornuftige for at holde vort Materiel og vore Befæstningsanlæg i den Orden, hvori de bør være. Resultatet fører nemlig kun til, at naar der en skønne Dag trækker en truende Konflikt op, da vil ethvert Ministerium, det være sig Højre eller Venstre, føle sig forpligtet til, hvad Situationen udkræver af det, for at vi kunne staa saa godt som muligt rustede over for de Farer, der kunne true vor Neutralitet. Mig forekommer det, at man navnlig fra et politisk Standpunkt, fra Lovgivningsmagtens Standpunkt vilde gøre klogt i at sørge for paa dette Omraade at give Bevillinger, som ere fornuftige og rimelige Aar for Aar, i Stedet for at det skal komme dertil, at det er Ministeriet selv, der maa sørge for at bringe vore Forhold i en saadan Stilling, at vi kunne have Udsigt til at forsvare os, hvis det skal gøres behov.

Jeg skal endnu berøre et enkelt Punkt, nemlig § 27 III 19, Laanet til en Udvidelse og Uddybning af Neksø Havn, 300,000 Kr. Vi ere jo komne i en under-

lig Situation med Bornholm. Inden de fik nogen Jærnbane, maatte vi yde Laan af Statskassen til Havneanlæg baade det ene og det andet Sted paa den Konto, at Bornholm havde ingen Jærnbane, og at deres naturlige Trafik foregik til Søs gennem Havnene; derfor burde vi støtte dem paa den Maade, og det gjorde vi ogsaa trolig, saaledes at der for Tiden staa mellem vore Aktiver 478,000 Kr. i Havnelaan, hvoraf vi hverken faa Renter eller Afdrag endnu. Men efter at man har faaet en Jærnbane paa Bornholm, synes det at skulle komme dertil, at nu skulle Købstæderne have Havnelaan, fordi Jærnbanen er kommen, og det forekommer mig at gaa noget vidt. Hvad nu særlig Neksø Havn angaar, er jo Forholdet det, at denne Havn er vel haardt belastet med Gæld i Forvejen, og jeg er meget bange for, at naar den nu har henvendt sig til Statskassen om dette Laan af 300,000 Kr. og ikke er gaaet andetsteds hen, er Tanken snarest den, at man har en Følelse af, at i Virkeligheden kan det komme til at knibe med Forrentningen. Jeg staa nu over for den Slags Laan saaledes, at langt fremfor at give saadanne Laan vil jeg hellere, naar galt skulde være, yde et passende Tilskud, saa at man derved skulde være kvit. Hertil kommer endnu dette, at give vi dette i Aar, saa kunne vi være ganske sikre paa, at der fra andre bornholmske Havne ogsaa kommer Andragende om Laan, og det er ikke længere borte, end at der allerede i Folketinget ligger et Andragende om et Havnelaan til Allinge Havn, tror jeg. Jeg skal derfor henstille, at dette Spørgsmaal om Laanet til Neksø Havn maa blive taget under grundig Overvejelse i et Udvalg, forinden man bestemmer sig til at give det.

Breinholt-Vandborg: Allerførst maa det være mig tilladt, hvad jeg finder fuld Anledning til, at udtale en oprigtig Tak til den højtærede Indenrigsminister, fordi han har forlangt en Bevilling til den haardt tiltrængte Sikring af den nordligste Limfjordstange, og fordi det er lykkedes ham at føre denne Bevilling igennem i det andet Ting. Og til denne oprigtige Tak, som jeg særlig for mit personlige Vedkommende og med mit Kendskab til Forholdene udtaler, vil jeg ogsaa gerne knytte det Haab, at denne Bevilling ingen Modstand maa finde her i dette høje Ting.

Det ærede 4de kongevalgte Medlem (Steffensen), hvis udførlige Gennemgang af Finansloven vi nys have hørt, beviste der-